

Cinler insanlardan ne istiyor?

K.Y. rumuzlu okuyucumuz: “Şeytan insanı Cehenneme düşürmek için uğraşır. Sadece kötülükleri kalbe fısıldar, bir zorlaması yoktur. Oysa cinler insanları korkutur, bayıltır. Rüyada, uyku ile uyanıklık arasında bazen de uyanırken kedi ve köpek sûretinde görünürler. Bazen görünüşleri korkunçtur. Bazen de korkunç olmadığı halde kalbe şiddetli korku verirler. Bazıları daha şerli olup döverler ve eziyet ederler. Şeytan, insanları Cehenneme göndermeyi vazife edinmiş. Peki, cinler insanlardan ne istiyor? Neden eziyet ediyorlar? Neden insana musallat olunca onun yakasını bırakmıyorlar? Otuz yıldır doğru dürüst uyku uyuyamıyorum. Şiddetli korkutuyorlar. İşin garibi, onlar da benden korkuyorlar. Korka korka korkutuyorlar. Duâ okuyunca feryat edip kaçıyorlar. Ama bir okuyabilsem! Korkudan dilim zor dönüyor. Eğer kuvvetli bir iradem olmasaydı, şimdiye kadar ben akıl hastanesinde olurdum.”

Şeytan, harareti çok şiddetli dumansız ateşten yaratılan cinlerden biridir.¹ Sırf riyasından, gurur ve kibrinden dolayı bulunduğu kötü yolu tercih etti ve insanları azdırmaya and içti. Bunu Kur’ân şöyle bildirir:

“İblis şöyle dedi: ‘Mâdem ki Sen beni rahmetinden uzaklaştırdın; ben de Senin doğru yolun üzerinde olanlara karşı pusu kurup oturacağım. Sonra önlerinden,

arkalarından, sağlarından, sollarından onlara sokulacağım. Çoğunu sana şükreder bulamayacaksın.”²

Fakat insan Allah’tan gelen vahye sadık kalır, Allah’a, yalnızca Allah’a ibâdet eder ve yalnızca Allah’a sığınır; Allah’ın yardımıyla, inâyetiyle, rahmetiyle, merhametiyle ve mağfiretiyle bu handikabı, yani şeytan duvarını aşması mümkündür. Bunu şeytan da bilmektedir ve: “Ancak onlardan ihlâslı kulların müstesnâ!” demektedir.³ İhlâslı kullara Allah’ın da güven ve itimadı vardır ve şeytana şöyle cevap vermiştir: “Sana uyan azgınlardan başka, kullarımın üzerinde hiçbir nüfuzun yoktur.”⁴

Şeytanın derdi bizi Allah’a giden yoldan çevirmektir. Şeytan kendisini bir girdabın içine attı ve yuvarlanıp gidiyor. İnanç, ahlâk, ibâdetler, hasenât ve iyilikler konusunda şeytanın önümüze engeller çıkarması ve bizi kötülöklere yönlendirmesi işin başındaki bu yeminiyle ve azgınlığıyla ilgilidir.

Sâir cinlerin ise aslında bizimle kişisel olarak durup dururken uğraşmaları söz konusu değildir. Çünkü cinler müstakil yaratıklardır. Bizimle bağlantılı yaşamıyorlar. Nasıl onların yaşayışları bizi ilgilendirmiyorsa, bizim de yaşayışımız ve hallerimiz onları ilgilendirmez. Bizimle uğraşmaya and içmiş değillerdir. Bizim ayağımızı kaydırmak gibi bir yeminleri yoktur. Kendi hallerinde yaratıklardır.

Fakat arı uysal ve saldırgan olmayan bir yaratık iken, yuvasına çomak soktun mu nasıl saldırırsa; cinler de böyledir. Cinler bizimle uğraşıyorlarsa, buna çoğunlukla biz sebep oluruz. Bazen bizim onlarla ilgili özel merâkımız (cinleri çağırarak ve cinlerle görüşmek isteyişimiz gibi), bazen bizim tedbirsizliğimiz (meselâ banyo ve tuvalete girerken sünnet olan duâları okumayı ve sünnet olan davranış biçimlerini göstermeyi ihmal ettiğimiz gibi), bizim gerektiği yerlerde gerektiği biçimde Allah’a sığınmayışımız gibi sebeplerle cinleri kendimize musallat etmiş olabiliriz.

Kurtuluş yine Allah’a sığınmaktadır. Çok sık ve çok çeşitli duâlarla Allah’a sığınabiliriz. Meselâ Âyete’l-Kürsî veya Felak ve Nâs Sûrelerini okuyarak Allah’a sığınmamız sünnettir. Bu âyet ve sûreler bizim için yeterli himâyeyi de sağlar. Fakat ihmal etmeyeceğiz.

Dipnotlar:

1- Kehf Sûresi, 18/50

2- A’râf Sûresi, 7/16-17; Hicr Sûresi, 15/39-40

3- Hicr Sûresi, 15/40

4- Hicr Sûresi, 15/39-43